

Десятого березня в денному блоці інформації громадського Російського телебачення прозвучало твердження, цитую: **“из молодого процветающего города Славутич превращается в город бомжей”**.

Відповідь мера Славутича – “НЕ ДОЖДЕТЕСЬ!”

ЧОРНОБИЛЬСЬКІ ДОЛІ

Не хотілося б влаштувати диспут з цього приводу, ставлячи під сумнів професіоналізм авторів цього репортажу. Просто хотілося б нагадати, що “БОМЖ” - специфічна аббревіатура працівників МВС, яка розшифровується “без определенного места жительства”.

Так ось, у громадян міста Славутича є і своє місце, і своє місто - це Славутич, на відміну від деяких “репортерів ОРТ”.

Так, сьогодні у нашого міста достатньо проблем. Але наші проблеми мають дещо інший характер. У працівників ЧАЕС є місце проживання і “бомжами” вони ніколи не стануть. Чому? Бо вони професіонали високого рівня! А за певних обставин у нестандартному екологічному становищі вони набули ще й особистого досвіду роботи в екстремальних умовах. А такого досвіду не набудеш ні в дальньому зарубіжжі, ні сидячи у Москві біля Червоної Площі.

Проблема полягає у тому, що, не маючи підтримки, ці люди просто залишать місто і станцію. І тоді не буде ніяких гарантів, що тим же працівникам “ОРТ” не доведеться знову робити репортажі з “гарячого регіону”.

Загальновідомо, що на об’єкті “Укриття”, на самій Чорнобильській АЕС і в 30-кілометровій зоні відчуження ми повинні виконати

На фото Валерія ІНЮТИНА: мер Славутича Володимир УДОВИЧЕНКО і голова парламентської комісії з питань Чорнобильської катастрофи Володимир ЯЦЕНКО.

цілий комплекс робіт, які на сьогодні не мають, на жаль, навіть науково обгрунтованого проекту. Тим більше, що “Укриття” треба привести до стану екологічно чистого об’єкта. Виконання цих робіт є запорукою безпеки не тільки жителів України, а й всього світу, у тому числі і Росії.

Я хотів би розширити розуміння проблеми, розкрити питання, які потребують зараз вирішення. Це, перш за все, доведення до логічного завершення експлуатації

ЧАЕС із гарантуванням високої безпеки. В який термін це відбудеться? Це не має принципового значення. Термін визначиться життям, політикою й інтересами держави. Але те, що роботу треба виконати, - факт. На жаль, сьогодні немає чіткого проекту.

Друге завдання - переробка радіоактивних відходів, нагромаджених за роки експлуатації ЧАЕС. Це теж великий комплекс робіт. Сьогодні такої технології немає не тільки в Україні, а й в

усьому світі, немає обладнання, практично немає сховищ, є тільки визначені певні напрями цієї роботи.

Слід підкреслити наступну функцію - проведення коротко- і довготермінових заходів щодо приведення об’єкта “Укриття” до екологічно безпечного.

Гадаю, ні в кого навіть сумнівів немає, що ці роботи потребують виконання і великої уваги.

(Закінчення на стор. 3)

Прийом жителів міста веде заступник мера М. Н. ГОТСДІНЕР.

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Безумовно, така робота - нагальна необхідність!

Можна було б усе покинути, але наслідки аварії викликають дуже великі екологічні процеси, і їм треба запобігти, щоб життя на цій землі продовжувалось. Іншого шляху просто немає.

А хто цю роботу виконає? Гадаю, не працівники "ОРТ".

Над цим працюють і будуть працювати ті люди, які вже одинадцять років займаються цією справою на високому рівні.

І для того, щоб працівники Чорнобильської АЕС могли спокійно виконувати свої обов'язки, їм конче потрібна підтримка. Саме підтримка емоційна, моральна чи будь-яка... Аж ніяк не цькування. Адже, як і одинадцять років тому, працюють поряд українець і литовець, росіянин і грузин. І те, що вони тепер громадяни України, аж ніяк не міняє суті справи.

Сьогодні ми говоримо, що людина - головне. Людина повинна мати впевненість у завтрашньому дні. Працівник повинен знати, що і сьогодні, і завтра він зможе забезпечити себе і свою сім'ю.

Для Slavutych ця проблема матиме вирішення, якщо буде організовано комплексні робочі місця. Цей висновок має наукове обґрунтування. Ідеальний варіант - це випуск товарної продукції - обсяг якої буде дорівнювати фінансовому еквіваленту електроенергії, виробленої ЧАЕС. Тоді збережеться рівень життя міста.

У Slavutychі на сьогодні є резерв робочих місць у 30-ти кілометровій зоні відчуження і на об'єкті самої станції. На них можна розраховувати. Але чи можна такою постановкою питання вирішувати проблему? Ні! Тому, що в місті росте нове покоління. Місто надзвичайно молоде, старіти воно почне тільки в 2007 році. А сьогодні у нас дев'ять тисяч дітей до 16 років. І нікому з нас не хотілось би перекладати на плечі підростаючого покоління вирішення Чорнобильських проблем. Молодь повинна дивитись в майбутнє, а не виправляти помилки батьків.

Місто створене спільними зусиллями багатьох народів, і сьогодні - це сучасна соціальна інфраструктура. На прикладі нашого міста можна розвивати реформи, можна відпрацювати різні напрями створення соціальної держави. Славутич може і повинен стати лабораторією багатьох реформ, які продовжуватиме наступне покоління.

Уже сьогодні проводиться робота з підвищення соціальної активності. Славутичани розуміють, що минув той час, коли станція працювала на повну силу. Що існують проблеми, пов'язані з цим, і треба думати про створення нових виробництв як джерел добробуту і розвитку.

Керівництво міста зі свого боку розуміє, що треба створити умови для використання кожним свого творчого потенціалу, своїх ідей і вмінь, враховуючи ті перебудови, що відбуваються в дер-

Славутичани. Весняна прогулянка.

Відповідь мера Славутича – "НЕ ДОЖДЕТЕСЬ!"

Сім'я чорнобильських енергетиків - Петро і Галина Дзункови та їхня донька Оля.

жавній економіці, перехід до ринкових відносин. Тим більше, що в нас є флагами, які мають певний досвід. Основа є - більш як дві з половиною тисячі славутичан займаються сьогодні підприємницькою діяльністю, в тому числі і виробництвом.

Крім того, в даний час у місті розпочала роботу громадська рада по розвитку міста. До неї ввійшли найактивніші ділові люди, керівники міста і станції, об'єднані ідеєю - збереження і розвитку міста. Ця мета прекарсно згуртовує всіх нас.

Ми ведемо пошук варіантів розвитку міста. І, може, сьогодні паростки цієї діяльності не великі, але вони є. Ми намагаємось використати якомога повніше досвід розвитку, набутий за багато років західними державами. Це складний досвід. Ураховуючи те, що ініціатива закриття ЧАЕС надходить від "великої сімки", з їх допомогою і за їх кошти працюють фахівці і експерти, які допомагають розробити і адаптувати програми розвитку бізнесу, механізми залучення інвестицій і створення виробництва через діяльність малих і середніх підприємств.

Це важливо не тільки для Slavutychа, а й для всієї України, а може й не тільки для неї, бо в аналогічних умовах опинилась не сама наша держава. Ми з радістю готові поділитися досвідом, бо, на мою думку, багатьом він

На вулицях Славутича.

"Ринкова" стани.

буде потрібним на шляху до саморозвитку.

Славутич, будучи сучасним містом, може стати і об'єктом муніципальних реформ. Без сумніву, Україна піде цим шляхом.

На мій погляд, ситуація має вигляд: існують інтереси "великої сімки", є інтереси України (і я це розумію!).

Але є ще і третє - інтереси маленького міста, яке одинадцять років чесно виконує свою місію. І ці інтереси, на превеликий жаль, не співпадають.

Але ж людський фактор повинен залишатись вирішальним. І якщо політики відкинуть цей фактор на другий план, то жодна людина країни не буде почувати себе захищеною, потрібною. Людина не повинна залишатись на узбіччі життя. Це дуже важливо зрозуміти, щоб не прийняти хибних рішень, не зробити помилок.

Славутич живе і бореться. Але все-таки вирішити всі проблеми самотійно ми не можемо. Тут повинні бути рішення, прийняті на державному рівні, і вони очевидні на сьогодні.

Перш за все - це чіткі рішення по виведенню Чорнобильської АЕС із експлуатації, в короткий термін розробка обґрунтованих програм. До цих програм повинні ввійти і соціальні питання, які стоять перед колективом ЧАЕС і містом.

Далі, у Державному бюджеті на 1997 рік якнайшвидше мають з'явитися термини по станції і Славутичу, з передачі комунального майна до муніципалітету.

У рамках інвестиційної політики розглядаються проекти. Чому б деякі з них не розмістити в Славутичі, враховуючи високий трудовий потенціал?

А якщо це не можливо, то перед "великою сімкою" треба ставити питання про відкриття прямої кредитної лінії для створення комплексних виробництв. Кредитної!

Нам дуже потрібна підтримка Кабінету Міністрів перед Верховною Радою щодо прийняття Закону "Про підтримку підприємницької діяльності і створення робочих місць з урахуванням дострокового виведення ЧАЕС із експлуатації". Цей проект відпрацьовано, він пройшов експертизу всіх міністерств і відомств. Є реальна можливість прийняти його, є науково-економічне обґрунтування. І в кінцевому результаті це вигідно для всієї України.

Одним словом, Славутич живий і надійно крокує в майбутнє!

Володимир УДОВИЧЕНКО,
голова Славутицької міської Ради народних депутатів.

Фотознімки Миколи ПЕТРИЧЕНКА.